

PROFIL DOBROGEAN- DR. DEM THEODORESCU

Într-o seară de 5 martie 1998, la Paris, la câțiva pași doar de faimosul "Tour Eiffel", care avea marcată cifra de 667 de zile până la sfârșit de mileniu doi, pe rue du T., nr..., într-o clădire mai mult decât cochetă, elegantă, la etajul V, am fost primit în apartamentul soților T.

De o amabilitate deosebită și cu plăcerea nerostită, dar respirată de fiecare cuvânt, de a discuta în românește, am cinat, într-o combinație "a la francaise-roumaine", în manieră franțuzească, dar cu mâncăruri gustoase, gătite în cel mai apetisant stil românesc.

În sufragerie, biblioteca atrăgea atenția de cum intrai, prin cărțile nu "așezate" în raft, ci prin aerul lor de "citire", tonul elevat și cultivat, dar cu nimic de falsă prețiozitate al domnului T. mărturisind aceasta. Pe una dintre polițe, fotografia doctorului Dem Theodorescu, situată între cele ale strănepoților săi, vorbea despre continuitatea prezenței sale, dincolo de obișnuita trăire fizică, epuizată într-un sfârșit de 1993, în această locuință, unde apelativul "*domnul doctor Theodorescu*" era tradus cu o altă valoare sentimentală, în cel simplu fel, dar rostit, cu respect și dragoste, multă dragoste, "*tata*".

Doamna Mariana T., fiica doctorului Dem Theodorescu, era, în acea seară, amabila mea gazdă; venită de 25 de ani în Franța, împreună cu soțul domniei sale, director general în Ministerul Economiei, a lucrat în industria farmaceutică, realizându-se material, având o pensie frumoasă, o casă de vară, o casă pe malul mării, undeva în Italia; într-o discuție prelungită în noapte, am aflat de la domnia sa multe amănunte despre viața și activitatea celui pe care îl reînvia, prin căldura și iubirea din fiecare cuvânt, despre cel ce-i fusese prin destin, tată.

Născut într-o zi de octombrie 26 a anului 1907, Dem Theodorescu a avut tatăl șef mecanic pe un vas la Galați, condițiile sale de trai fiind dintre cele mai bune; fire independentă, Dem Theodorescu, se înscrie singur la Liceul Militar, fără ca părinții săi să știe de decizia sa, pe una dintre fotografiile oferite de doamna Marina T., fiind scris "*la liceul militar, promoția Prof. Obreja – Iași, Liceul Militar Chișinău 1918-1925*". Se înscrie apoi la Facultatea de Medicină din București, trecându-și concursurile de externat și de intern în spitalul Brâncovenesc, unde își începe, practic, activitatea medicală prin stagiile efectuate din 1932, în serviciile profesorilor Ernest Juvara, Dumitrescu-Mante, Teohari, Christide și, mai târziu, la Iacob Iacobovici. Efectuează din 1938, 2 ani

de chirurgie generală la spitalul Pantelimon, în serviciul profesorului C.Leonte, ca secundar la Eforia Spitalelor Civile, pentru ca, în 1940, din cauza efectelor cutremurului din acel an, să treacă la Spitalul Colțea, la Clinica Ginecologie a profesorului C.Daniel, păstrând legăturile cu chirurgia generală, prin frecventarea concomitentă a clinicii profesorului Hortolomei. În 1941, este locotenent, "șef chirurg" pe nava spital "Principele Carol", din cadrul flotei militare de Dunăre, având să fie decorat cu "Coroana României" cu spade și panglică de virtute militară.

În 1942, după concursul de medic primar, trece în serviciul Asigurărilor sociale și apoi, în Serviciul medical al Porturilor și Comunicațiilor pe apă, fiind însă, detașat, timp de 6 ani, în Clinica a II-a Chirurgicală a Profesorului Iacob Iacobovici, unde își desăvârșește formarea chirurgicală.

La recomandarea profesorului Iacobovici, Dem Theodorescu este trimis, în octombrie 1943, ca bursier al Facultății de Medicină din București, la Viena, în clinica profesorului Finsterer, pentru o perioadă de 5 luni, pentru perfecționare în chirurgia gastrică, unde va fi numit "prim asistent străin" al clinicii. Întors în țară, își desfășoară activitatea chirurgicală și didactică în București, până în februarie 1948, când este mutat la Constanța, pentru a organiza un spital al portului, unde și rămâne până în 1949, când se transferă la spitalul orașului Constanța, ca medic-șef și chirurg-șef al regiunii.

În iunie 1966, obține titlul de "Doctor în Medicină" iar, în 1970, devine "Doctor Docent în Științe" al Facultății de Medicină din București. În 1971, ajunge conferențiar universitar al Institutului de Învățământ Superior din Constanța, titular al catedrei de Anatomia și fiziologia omului.

Opera sa științifică, rod a circa 30 de ani de activitate chirurgicală, cuprinde 254 de lucrări, reprezentând 67 de articole publicate și 179 comunicări sau prezentări de cazuri clinice; a fost raportor în numeroase rânduri la Societatea de Chirurgie din București, din 1955, colaborator al prestigioasei reviste „Excerpta medica” din Amsterdam, membru "senior" al Societății Internaționale de Chirurgie. Este autorul unui foarte apreciat atlas de anatomie.

Căsătorit de două ori, a avut, cu prima soție, doi copii, o fată, Marina, și un băiat, astăzi medic și el, în Franța.

Obişnuia să o ia pe fetiță la spital și să o lase să privească actul operator. Într-o zi, când s-a extirpat un chist gigant, fetița a luat decizia de a nu urma medicina.

"Era blând, omenos și respectat de pacienți, un om care a găsit totdeauna timpul normal pentru familie. Într-o zi, după pensionare, când un tânăr medic îl servește cu o țigară Kent, poate cu nostalgie, poate cu tristețe, ca o

resimțire a trecerii timpului dar și a vremii sale, îi spune soției "uite cine ia astăzi țigările!".

Aceeași tristețe, poate același regret, dar pe alte coordonate, le-am perceput și eu în cuvintele de încheiere a discuției mele cu doamna Marina T.: *"trăiesc cu amintirea tablourilor tatii, care erau pe pereți dar din care nu am primit nici unul, singura mea "moștenire" fiind această scrumieră din sticlă pe care o țin în dormitor"* – mi-a arătat scrumiera, înconjurată parcă de o aură de sfințenie a aducerii aminte, și câteva fotografii, pe care le obținuse de la nepoții din Constanța.

Am plecat pe străzile unui Paris mai trist, parcă, la acea oră de noapte, revăzând în minte cuvintele de început ale memorialului de activitate științifică, purtând ca autor, numele lui Dem Teodorescu:

"Doresc să redau, în cele ce urmează, în mod succint, bilanțul unei activități neîntrerupte de 38 de ani, pe tărâm sanitar, dintre care ultimii 30 de ani închinați artei chirurgicale, plină de atâtea amărăciuni, de atâtea îndoieli, dar și de atâtea satisfacții.

Chirurgia însă, sau mai ales succesele sale, ca și mulțumirea de a putea salva viața unui bolnav, cer din partea unui chirurg, tot atâtea dăruire și spirit de abnegație, ca și o cât mai bună și temeinică pregătire profesională, dublată de o gândire chirurgicală, rod al unei munci intense și susținute, bazată pe experiență, dar, care durează un lung șir de ani.

Iată de ce, de la începutul carierei mele, am considerat necesar pentru atingerea acestui scop, să parcurg toate etapele de concursuri din ierarhia spitalicească sau universitară".

DOBRUJAN PROFILE - DR. DEM TEODORESCU

Abstract

The author brings to the attention of the readers the destiny of Dem Teodorescu, doctor in medicine, doctor docent in sciences at the Medicine Faculty in Bucharest. He organized the hospital in Constanta harbour, was dean at the Anatomy and human Fiziology department at the Constanta Superior Studies Institute and author of many surgery studies.